

پنجشنبه 22 تیر 1396 - 18 شوال 1438 - 13 جولای 2017

شکست سپاه "محمدعلي شاه" به فرماندهي "کلنل لياخوف" از مشروطه طلبان (1288 ش)

شکست سپاه "محمدعلي شاه" به فرماندهي "کلنل لياخوف" از مشروطه طلبان (1288 ش)
در پي اعمال مستبدانه محمدعلي شاه قاجار و سرکوب آزادي خواهان، تعدادي از مشروطه طلبان به فکر فتح تهران و سرنگوني شاه افتادند. از اين رو به سمت پايتخت به راه افتادند و وارد شهر شدند. پس از آن که نيروهاي محمدعلي شاه، در نبردهاي مختلف از قواي مشروطه شکست خوردند، سرانجام درگيري نهايي در تهران روي داد و مشروطه طلبان به راحتی تهران را تسخير کردند. با ورود مشروطه طلبان و آزادي خواهان به تهران، محمدعلي شاه قاجار که خود را در برابر آنان ناتوان ديد به سفارت روسيه پناهنده گرديد. پس از آن، لياخوف روسي فرمانده قزاقان نيز خود را به سپهدار اعظم، فاتح تهران تسليم کرد و شمشير خود را از کمر باز کرده، به عنوان تسليم در مقابل وي بر زمين نهاد. ساعت چهار بعدازظهر همان روز، جلسه مهمي شامل پانصد تن از نمايندگان مجلس، بزرگان پايتخت و آزادي خواهان معروف در بهارستان منعقد شد. اين مجلس تاريخي که تحت عنوان مجلس عالي فوق العاده انعقاد يافت، محمدعلي شاه را که به سفارت روس پناه برده بود، از سلطنت عزل کرد و پسر دوازده ساله او، احمد ميرزا وليعهد را به سمت شاهنشاهي ايران اعلام نمود.

ضد حمله ايران عليه عراق موسوم به عمليات رمضان - کربلاي 4 در بغداد (1361 ش)

هفتمين اجلاس سران کشورهاي غيرمتعهد قرار بود در بغداد تشكيل شود و اين کشور ميزبان سران اين جنبش در بغداد در اوایل دهه 1360 ش (1980 م) باشد. در اين ميان عراق به شدت مي‏کوشيد با آماده کردن تاسيسات و تهيه زودرس پيش‏نويس بيانيه اجلاس، کشورهاي عضو را در مقابل يك عمل انجام شده قرار داده، با يك وجهه بين‏المللي موثر، عنوان متجاوز را از خود دور سازد. اما جمهوري اسلامي ايران با محل اجلاس مخالفت نمود و تلاش‏هاي وسيعي را جهت عدم برگزاري اجلاس در بغداد به انجام رساند زيرا شخصي همانند صدام حسين را که به اصول عدم تعهد پايبند نبود، شايستگي رياست جنبش را نداشت. در اين ميان امنيت بغداد به عنوان محل تشكيل اجلاس هفتم سران مورد بحث قرار گرفت تا اينکه با عمليات نظامي ايران عليه عراق موسوم به عمليات رمضان - کربلاي 4 در 22 تيرماه 1361 ش برابر با 13 ژوئيه 1982 م و بمباران بغداد توسط تيزپروازان نيروي هوايي ارتش جمهوري اسلامي ايران، فشاهازي جديدي بر بغداد وارد آمد و اعضاي جنبش نسبت به امنيت پايتخت عراق مردد شدند. اين فشار سرانجام بدین جا انجاميد که سران عراق در مرداد آن سال، از ميزباني اجلاس سران انصراف داده و هند به عنوان ميزبان جديد کنفرانس معرفي شد.

رحلت فقيه بزرگ شيعه "محمد بن احمد بن اديس حلي" (598 ق)

فخرالدين ابوعبدالله محمدبن احمدبن اديس حلي در سال 543 قمری در شهر حله در عراق ديده به جهان گشود. ابن اديس از کودکی به فراگيري قرآن و علوم ديني پرداخت به طوري که در جواني، فقيهي متبحر و عالمي برجسته شد. او معتقد بود که تفکر و شناخت براي انتخاب راه درست، وظيفه‏ي هر انساني است و هر کس که از اين نعمت يعني شناخت و تفکر، استفاده نکند، به نعمت‏هاي خداوند کفر ورزيده است. به همين جهت، علما و دانشمندان معاصر و متأخر ابن اديس حلي، وي را به خاطر داشتن شجاعت علمي و تحرك بخشيدن به فقه اسلامي و تشويق به اندیشه‏ي آزاد ستوده‏اند. تا یکصد سال پس از درگذشت شيخ طوسي، تمامي مسندنشينان فقاہت شيعه، خوشه‏چينان آراء شيخ و در حقيقت، فقط منعکس کنندگان نظرات او بودند تا جايی که مي‏توان گفت باب اجتهاد تا حدودي مسدود شده بود. در چنين وضعي، ابن‏ادريس پاي از دايره‏ي تقليد بيرون نهاد و به احياي اجتهاد و اظهار نظر آزاد پرداخت. ابن‏ادريس داراي آثار گرانبهاي چندي است که معروف‏ترين آن‏ها کتاب "السرائر" از کتب بدیع فقهی مي‏باشد که ارزش و اعتبار آن، پس از قرن‏ها به قوت خود باقي است. اين کتاب علاوه بر اهميت فقهی، به علت دارا بودن گزيده‏اي از احاديث، ارزش حديثي قابل توجهي دارد. اين عالم بزرگ مسلمان سرانجام در 18 شوال سال 598 قمری در 55 سالگي دار فاني را وداع گفت.

آتش‏سوزي بزرگ شهر رُم پايتخت امپراتوري روم (64م)

نرون امپراتور خون‏ريز و سفاک روم که در 17 سالگي موجب قتل پدرخوانده‏اش شد، به مدت 14 سال بر مسند امپراتوري تکیه زد. حکومت وي با وعده‏هاي طلايی آغاز شد اما از آنجا که مردی ضعيف‏النفس و تحت تأثير اطرافيان بود به ديکتاتوري روي آورد. از حوادث مهم تاريخ حکومت نرون، وقوع آتش‏سوزي در شهر رم بود که به دستور وي در تاريخ 13 ژوئيه سال 64م انجام گرفت. از آن جا که بسياري از بناها در آن زمان از چوب بود، در مدت کوتاهی، قسمت اعظم شهر باستانی رُم، در کام آتش فرو رفت و عده زيادي از اهالي اين شهر بزرگ کشته شدند. اين آتش‏سوزي همه شهر را فرا گرفت و مدت 6 روز ادامه داشت به طوري که از 14 محله شهر فقط 4 محله باقي

ماند. این آتش سوزی بهانه مناسبی به نرون امپراتور خون‌ریز روم داد تا با متهم کردن مسیحیان به دست داشتن در ایجاد حریق رُم، بیش از يك صد هزارتن از آن‌ها را قتل عام کند. دیکتاتور روم سپس طرح شهر جدیدی بر خاکسترهای شهر سوخته، ریخت اما چهار سال بعد از آن در 8 اوت سال 68م در پی قیام مردمی مجبور به خودکشی گردید.